

Pastirsko pismo za *Nedjelju života* 2018.

Draga braćo i sestre u Katoličkoj biskupiji Stockholm

Treća nedjelja Došašća je nedjelja radosti. "Radujte se uvijek u Gospodinu. Još jedanput kažem: radujte se" (Fil 4, 4). Možemo otvoriti svoja srca i naučiti se primati Božju radost koju nam daje preko svog Sina i Njegova Evanđelja. Treća nedjelja Došašća je i "Nedjelja života". Smijemo se radovati što možemo primiti dar života. Ovo nije sasvim naravno u našem ranjenom svijetu da smo dobili ovaj dar života. Tako mnogo ljudi niječe pravo na život ratovima, progonima, pobačajem, smrtnom kaznom itd. Vrijednost života i čovjekovo nepovredivo dostojanstvo kao slika Božja nije nikakva očiglednost (samo po sebi jasno). Zato je potrebno da se danas prisjetimo dara života i učinit sve što je u našoj moći da se ovo bezuvjetno pravo na život respektira. Nažalost, mnogima je teško radovati se daru života. U našoj zemlji svake godine otprilike 1.500 ljudi sami izaberu da učine kraj svom životu. Svi smo pozvani da im pokušamo pomoći da pronađu smisao i radost svom životu. Slušati one i biti blizu onima koji su zaglavili u umoru od života i u ravnodušnost vrlo je važno. Posredovati punu radost koju samo Isus može dati jest svih krštenika velika zadaća.

Tragedija je i velika sramota da veliki broj djece ne možemo ugladiti svjetlo dana. Nama kršćanima je dužnost da u zgodno i nezgodno vrijeme dadnemo svoj glas i potporu onima koji se sami ne mogu izjasniti i opredijeliti. Istovremeno je naša dužnost da budemo blizu i pomognemo onima koji se bore sa mislima da učine pobačaj. Naša je dužnost da im pružimo skrb i konkretnu pomoć koja im je potrebna kako bi omogućili da prihvate svoje dijete i da ga uvedu u ovaj život. Nažalost, započeti razgovor o pobačaju na javnom mjestu, postala je „tabu tema“. To također znači da se i oni koji su počinili pobačaj osjećaju veliku psihičku traumu. Prema običajnom (uvriježenom) shvaćanju u našem društvu, pobačaj je samo rutinski zahvat kojeg nam zdravstvo nudi. Ali se ipak mnogi bore u svojoj nutrini sa grijehom i nemirom. To zapravo ne bi trebali osjećati, ako bi to bio samo rutinski zahvat. Istovremeno se napada Crkva da opterećuje grijehom one koji su počinili pobačaj. Ipak jedina je Crkva koja nudi oprostjenje i lijek nutarnjim bolima. Crkva je institucija oprostjenja. Nijedna državna ili općinska ustanova ne može ponuditi oprostjenje.

Radost primiti oprostjenje i biti oslobođen nutarnjeg grijeha i nemira jest nešto duboko olakšavajuće što bi svaki čovjek trebao iskusiti i doživjeti. Jedan od velikih zadataka Crkve jest da pomogne ljudima primiti tu milost, osobito preko sakramenta pomirenja. Evanđelje nam stalno govori kako Isus želi oprostiti nama grješnicima. Svi smo mi, koji pripadamo Kristovoj Crkvi, grješnici i u beskrajno potrebi Božjeg oprostjenja. U zadnje vrijeme postali smo bolno svjesni ove istine, kad smo čuli o svim svećenicima koji su počinili nasilje nad nedužnom djecom. Zato i Crkva mora proći kroz proces čišćenja i posvećivanja. Svi smo pozvani moliti za Božju milost i pomoć, a ponajprije za žrtve koje su bile izložene ovom nasilju. Ovo se tiče svih nas vjernika u Crkvi i svi moramo nastojati i težiti živjeti svet život i vjerno nasljedovati Isusa Krista.

Svaki dan moramo si postaviti pitanje koje smo tri puta čuli u današnjem Evanđelju: "Što nam je činiti?" (Lk 3, 10, 12, 14). Svi smo pozvani da djelima ugradimo poštovanje prema svetosti života. Čovjek koji trpi i koji je u potrebi, a kojeg Bog šalje na put našega života, neovisno tko je taj čovjek, ima pravo u nama susresti bližnjega koji je pun ljubavi i spremnosti za pomoći. Budući da vjerujemo u nepovrjedivu vrijednost života, pozvani smo također pomoći svim ljudima živjeti dostojan život. Ne samo nerođenu djecu, ona su možda ponajviše zaboravljeni u našoj švedskoj situaciji, koju moramo respektirati i zaštititi. Pozvani smo također respektirati i ljubiti i naše protivnike, koji su to postali upravo radi našeg stava prema pobačajima. Jedino po ljubavi, molitvi i suosjećanju možemo otkloniti protivnost i neprijateljstvo.

Kao kršćani moramo imati hrabrosti izgovoriti riječ "čistoća" koja je postala tabu (zabrana), ili je dobila vrlo negativan prizvuk. Što se misli pod "čistoćom"? Služiti se seksualnošću u skladu sa Božjim zapovijedima i crkvenim naukom. Seksualni život živi se jedino u doživotnom braku između muškarca i žene. Samo jedna ovakva izjava može uzrokovati i izazvati jedan bučni protest. Ipak o tome se mora govoriti. Nedavno sam razgovarao sa jednom osobom koja želi biti katolik i koja je posjećivala svetu Misu u jednoj župi cijelu godinu. Osoba o kojoj je riječ bila je potpuno svjetovna, ali joj je bilo žao da niti jedanput kroz to vrijeme, nije u propovijedi spomenut, stav Crkve o seksualnosti. On sâm je bio žrtva takozvane slobodne seksualnosti. Tada se u njemu nešto slomilo. To tako može biti kad je osoba već u mladim godinama bila pod negativnim utjecajem, da, huškana da se preda u promiskuitet. Kao Crkva moramo imati hrabrosti nastupiti sa kritikom protiv ovih prihvaćenih normi u našem društvu. Istovremeno je velika radost Crkve da također i u ovom slučaju može posredovati oproštenje i milosrđe, što je Isus pokazao prema grješniku koji se pokajao i potražio utočište kod Isusa.

"Budite uvijek pozorni, moji ljubljani: također ste i vi Kristovi udovi, također ste i vi tijelo Kristovo", piše sveti Augustin. Neprestano se možemo radovati da smo tako duboko povezani s Kristom da pripadamo Njegovu tijelu, Crkvi. Cijeli naš život, također naše tijelo, posvećuje se i mijenja, našom pripadnošću Njemu. Zato moramo biti sve više ispunjeni željom posredovati poruku radosti, što Evanđelje jest. Bog se rodio u svijetu kao malo dijete kako bi pokazao svoju solidarnost sa svakim djetetom, nerođenim ili rođenim. U svakom djetetu, rođenom kao i nerođenom, možemo prepoznati dijete Isusa i iskazati mu poštovanje. Bog nam želi doći tako blizu postajući čovjek radi našeg spasenja. Molimo Božju pomoć kako bismo mogli prepoznati Njegova jedinorođenog Sina u svakom čovjeku kojeg susrećemo, posebno u onom čovjeku koji nas najviše treba.

Uz moj blagoslov i molitvu!

Stockholm, blagdan Krista Kralja, 25.XI 2018.

+ *Anders Arborelius OCD, kardinal*